

videre proces med privatisering kan forløbe, som den skal.

Jeg vil slutte med at sige, at Det Konservative Folkeparti med glæde støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren for et udmærket indlæg og navnlig for understregningen af, at hvis der skal ske en fuldstændig privatisering inden 2015, skal alle være enige. Men ville det derfor måske ikke være mere rigtigt, at vi brugte udtrykket delvis privatisering af DONG?

Det, vi er enige om i dag, er, at ejeren, altså staten, kan sælge en mindretalsaktionærpost. Det har vi forhandlet os frem til, og det er her, kompromiset ligger. Men den endelige privatisering er der ikke truffet beslutning om endnu, og indtil 2015 skal vi være enige. Det er mit indtryk, at der faktisk efterhånden er en almindelig opfattelse af, at det meget vel kan trække længe ud end til 2015, samtidig med at der er en mulighed for at skride til en fuldstændig privatisering inden 2015 i tilfælde af enighed mellem parterne. Er det ikke rigtigt opfattet?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jo, det er rigtigt opfattet, og jeg takker hr. Svend Auken for at minde om, at jeg ikke bør sige privatisering, men delvis privatisering. Det lå i øvrigt i det, jeg sagde, at det var sådan, det skulle opfattes, men det burde nok have været præciseret.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF kan vi støtte lovforslaget. Det er der nok nogle der vil synes er mærkeligt, så jeg vil godt fortælle historien om, hvorfor vi kan gøre det.

Som udgangspunkt var vi ikke tilhængere af, at DONG skulle sælges. Vi stod i den situation, at den nuværende regering havde lagt ind i sit regeringsgrundlag, at DONG skulle sælges, og alle ved jo, at der er et flertal her i Folketinget for det. Det kan lade sig gøre sammen med Dansk Folkeparti, som hellere ønsker enhver form for offentlig aktivitet derhen, hvor peberet gror, end under fortsat statslig kontrol.

Vi er indgået i den aftale, hvis tekst er med i bemærkningerne til lovforslaget, og hvorfor har vi gjort det? Vi har gjort det som et forsøg på at være med i en forebyggelsesstrategi, som handler om at sikre, at 51 pct. af DONG ikke kan afhændes af staten i perioden frem til 2015. Hvad

der sker derefter er selvfølgelig op til en politisk drøftelse, og der er ingen af os, der aner, hvordan Folketinget ser ud på det tidspunkt.

Vi har også helt klart gjort det ud fra den bevæggrund, at vi mener, det er vigtigt at fastholde et stort dansk energiselskab på markedet. Den liberalisering, der er sket på energimarkedet, har jo vist, at hverken kommunerne eller andelselskaberne har været alt for trofaste allierede eller samarbejdspartnere i hele forløbet. Vi kan i hvert fald konstatere, at ejerne har stået i kø for at høste en økonomisk gevinst.

Vi er også gået med i aftalen for at give det klare signal til energisektoren, at vi mener, at det eneste rigtige og fornuftige vil være en fusion mellem DONG og Elsam. Jeg må sige, at jeg er dybt bekymret over den måde, en meget stor del af Elsams aktionærer opererer på i øjeblikket, hvor man har trukket Vattenfallkortet.

Det startede med, at direktøren for Elsam offentligt tilkendegav, at han hellere ville se et salg til tyske monopoler eller til de svenske monopoler end til andre energiselskaber på det danske marked, underforstået DONG.

Kl. 12.00

Nu kan det jo godt være, at han af forskellige årsager ikke kan lide DONG, hvad ved jeg, men jeg må sige, at jeg synes, det er en meget ubehagelig fremgangsmåde, at man altså hellere vil kaste den danske energisektor i armene på store monopoler i vores nabolande end gå ind i et seriøst arbejde for at sikre, at der i hvert tilfælde er en stor dansk energispiller på markedet. Det er for at gøre en i øvrigt lang historie lidt kort vores bevæggrund for at gå ind i det her.

Vi havde i forvejen ingen snor i regeringen, absolut ingen snor i regeringen på det her område. Regeringen kunne sammen med Dansk Folkeparti været gået ud, have børsnoteret DONG og sat det hele til salg, og så havde det faktisk været slut med en væsentlig dansk operatør på det danske energimarked.

Det eneste sted, hvor vi havde en lille snor, var på nettet og lagrene, altså på den del af nettet, der ikke ligger i Gastra A/S, som jo er udskilt, og som kommer med i Energi Danmark – punktum et øjeblik for den sag – men for resten af nettet. Det var det eneste sted, hvor vi havde en snor, fordi det indgik i tidligere energiaftaler mellem en bred kreds af partier herinde, og det blev i øvrigt bekræftet i vedtagelsen tilbage i maj 2001.

I den forbindelse er der et udestående, for i de aftaler indgik søledningerne ikke direkte. Nu